

Acute Administration of Estradiol Protects against Spinal Ischemic-Reperfusion Injury in Male Rabbits

Leila Khalaj¹, Habibollah Peirovi², Fariba Khodaghali¹, Azadeh Abdi¹, Leila Dargahi¹, Fatemeh Mohagheghi¹
Abolhassan Ahmadiani^{1*}

1. Neuroscience Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2. Nanomedicine and Tissue Engineering Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Received: 20 Jan 2010

Accepted: 17 March 2010

Abstract

Introduction: Postoperative neurological deficit is the most devastating complication after thoracoabdominal aortic aneurysm repair. Despite demonstrated neuroprotective effects of estradiol, its protective efficacy against spinal cord ischemia-reperfusion and underlying mechanisms are not yet elucidated.

Methods: Two groups, each of 10 New Zealand white male rabbits, were studied. Control group received sesame oil (vehicle) while the treatment group received 17- β -Estradiol Cypionate (1 mg/kg) dissolved in sesame oil, 30 minutes before abdominal aortic clamping for 18 minutes. A group of sham operated animals was also included, which consisted of 5 rabbits subjected to operative dissections without aortic occlusion. After 48 h reperfusion we investigated the efficacy of estradiol in attenuating the spinal cord ischemia-induced pathology through neurological, histopathological, and western blot assessments.

Results: The results showed that administration of estradiol 30 minutes before induction of spinal cord ischemia in rabbits improved functional outcome and prevented the worsening pattern of neurological function over 48 hours. Near to normal histopathological outcome of lumbar part of spinal cords in these animals confirmed neuroprotective effects of estradiol. Estradiol also reduced spinal cord Heat shock protein 70 and cleaved caspase-3 in this ischemic context.

Conclusion: Estradiol can be considered as a potential candidate to protect against spinal cord ischemia-reperfusion-induced paraplegia resulting from thoracoabdominal aortic aneurysm repairs.

Key words: Estradiol, Spinal cord ischemia-reperfusion, Heat shock protein 70, Cleaved caspase 3

* Corresponding author e-mail: aahmadiani@yahoo.com
Available online at: www.phypha.ir/ppj

محافظت نخاع در مقابل آسیب ایسکمی-ری پرفیوژن توسط تجویز حاد استرادیول در خرگوشهای نر

لیلا خلج^۱، حبیب اله پیروی^۲، فریبا خداقلی^۱، آزاده عبدی^۱، لیلا درگاهی^۱، فاطمه محقق^۱، ابوالحسن احمدیانی^{۱*}
۱. مرکز تحقیقات علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
۲. مرکز تحقیقات نانومدیسین و مهندسی بافت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
دریافت: ۳۰ دی ۸۸ پذیرش: ۲۶ اسفند ۸۸

چکیده

مقدمه: اختلال عملکرد نورولوژیک نظیر پاراپلژی از عوارض ناتوان کننده متعاقب جراحیهای آنوریسم آئورت توراکواپدومینال خصوصاً با علت ایسکمی-ری پرفیوژن می باشد. علیرغم مطالعات بسیاری در ارتباط با اثرات نوروپروتکتیو استرادیول، کارایی حفاظتی این عامل علیه ایسکمی-ری پرفیوژن نخاعی و نیز مکانیزم های دخیل در آن، هنوز مورد تحقیق و مطالعه قرار نگرفته است.

روش ها: دو گروه، هر کدام شامل ۱۰ خرگوش سفید نیوزلندی نر مورد مطالعه قرار گرفتند. گروه کنترل روغن کنجد (حلال) و گروه دیگر (درمان) ۱۷-بتا استرادیول با دوز ۱ میلی گرم بر کیلوگرم که در روغن کنجد حل شده بود، ۳۰ دقیقه قبل از بستن آئورت شکمی دریافت کردند. همچنین یک گروه شم (n=5) تحت شرایط کاملاً یکسان با دو گروه نامبرده به استثنای دریافت دارو و حلال و نیز بستن رگ، در نظر گرفته شد. پس از ۴۸ ساعت خونرسانی مجدد با بررسی های نورولوژیک، هیستوپاتولوژیک و وسترن بلات به مطالعه کارایی استرادیول در تخفیف پاتولوژی القاء شده توسط ایسکمی-ری پرفیوژن نخاعی پرداختیم.

یافته ها: نتایج این مطالعه نشان دادند که تجویز استرادیول ۳۰ دقیقه قبل از القای ایسکمی نخاعی در خرگوشهای نر، سبب بهبود عملکرد نورولوژیک در آنها شده و از روند پیشرونده اختلالات عملکرد نورولوژیک در عرض ۴۸ ساعت مطالعه جلوگیری می نماید. نتایج هیستوپاتولوژیک نزدیک به نرمال بخش کمری نخاع این حیوانات، سبب تایید بیشتر اثرات نوروپروتکتیو استرادیول گشت. استرادیول همچنین، موجب کاهش سطح پروتئین HSP70 و Caspase-3 فعال، در بافت نخاع و در شرایط ایسکمی شد. **نتیجه گیری:** بنابر نتایج این تحقیق، استرادیول را می توان به عنوان یک کاندیدای بالقوه جهت محافظت علیه فلج القاء شده توسط آسیب ایسکمی-ری پرفیوژن نخاعی ناشی از جراحیهای آنوریسم آئورت توراکواپدومینال، لحاظ نمود.

واژه های کلیدی: استرادیول، ایسکمی-ری پرفیوژن نخاعی، HSP70، Cas-3 فعال

مقدمه

(thoracoabdominal)، مستلزم کلامپ (بستن) طولانی مدت آئورت جهت جلوگیری از خونریزی حین جراحی بوده که به اختلال در خونرسانی و القای ایسکمی در نواحی انتهایی نخاع انجامیده و عوارض مخرب و ناتوان کننده ای نظیر پاراپلژی (paraplegia) (فلج) یا پاراپریزیس (paraparesis) [۴] با درصد شیوعی معادل ۴۰-۴٪ را در پی دارد [۳۴].

جراحیهای آنوریسم آئورت توراکواپدومینال

aahmadiani@yahoo.com

www.phypha.ir/ppj

* نویسنده مسئول مکاتبات:

وبگاه مجله:

می تواند سبب کاهش مرگ سلولی از نوع آپتوز شود [۱۰].
 با توجه به دخالت مسیرهای تخریبی متعددی که متعاقب آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن فعال می شوند، یک درمان بالقوه، باید شامل استفاده از یک عامل چند کاره و یا ترکیبی از چندین عامل، بویژه آنهایی که مسیرهای دخیل در مرگ سلولی را متاثر می سازند، باشد. استرادیول یکی از این عوامل چند کاره با خواص آنتی اکسیدان [۲۶]، ضد التهابی [۴۲] و آنتی آپوپتوتیک [۴۸] است که در مدل های مختلف بیماریهای CNS اثرات درمانی اعمال نموده و نیز قادر به تخفیف مرگ نورونی در مطالعات مختلف *in vivo* و *in vitro* بوده است [۱۸].
 استرادیول اثرات پروتکتیو خود را از طریق متاثر ساختن مسیرها و مولکولهای مختلف، از جمله HSP70 [۳۱] و Caspase-3 [۱۹، ۳۶] که چنانچه عنوان شد از اجزای پروسه های فعال شده متعاقب آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن نیز هستند، اعمال می نماید. در قیاس با مطالعات متعدد و بسیاری که دلالت بر اثرات نوروپروتکتیو استرادیول در اختلالات مغزی دارند، گزارشات بسیار اندکی مبنی بر اثرات استرادیول در اختلالات نخاعی وجود دارند که تمرکز آنها هم عمدتاً بر آسیب تروماتیک نخاعی [۶، ۳۷] بوده و گزارشی که به بررسی اثرات استرادیول در شرایط ایسکمی نخاعی پرداخته باشد، در دسترس نیست.

نکته قابل توجه این که بر اساس مطالعات ثابت شده است که مغز و نخاعی که در معرض آسیب تروماتیک یکسان قرار می گیرند، واکنش های التهاب عصبی متفاوت از یکدیگر را بروز می دهند و اخیراً مشخص شده است که نخاع را نباید به سادگی به عنوان دنباله ای از مغز لحاظ کرد. حتی تفاوت های نژادی و گونه ای در پاسخهای التهاب عصبی به آسیب های یکسان نخاعی گزارش شده اند [۱۲]. این واقعیت که نقش هر آنزیم یا مدیاتور درون زاد، باید در مدل های مختلف و مجزای آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گیرد تا از تعمیم دادن به اشتباه نتایج یک آزمایش به دیگری جلوگیری شود، گاهی مورد غفلت قرار می گیرد [۳۳]. در مجموع، با توجه به فقدان مطالعه ای در رابطه با اثرات استرادیول در اختلالات ایسکمی نخاعی، در این مطالعه با کمک ارزیابی های رفتاری، هیستوپاتولوژیک و وسترن بلات به بررسی توانایی ۱۷-بتا - استرادیول در محافظت از نخاع در مقابل آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن و آشکارسازی بیشتر مکانیزمهای احتمالی دخیل، بویژه اثرات استرادیول بر

راهکارهای بسیاری نظیر شانت های موقت، دریناژ مایع مغزی نخاعی و هایپوترمی [۴۵، ۴۳] و برخی راهکارهای فارماکولوژیک نظیر scavenger های رادیکال های آزاد [۴۶]، آنتاگونیست های گیرنده NMDA [۱۳] و وازودیلاتورها [۳۰]، جهت پیشگیری از عوارض ایسکمیک ناشی از این جراحیها، اتخاذ شده اند که اگر چه در سال های اخیر سبب کاهش میزان بروز فلج متعاقب جراحی گشته اند، اما این معضل هنوز به طور کامل از میان نرفته [۱۴] و نیاز به مطالعات بیشتر به منظور معرفی فاکتورهای اصلی که در فلج القاء شده توسط ایسکمی نخاعی، نقش کلیدی ایفا می کنند و نیز معرفی عاملی که به طور قوی قادر به محافظت نخاع در برابر شرایط ایسکمی باشد، همچنان وجود دارد.

سمیت سلولی [۲۳]، التهاب [۲]، تولید رادیکالهای آزاد [۲۱] و آپوپتوز [۲۳] همگی از اجزای مجموعه وقایع پیچیده پاتوفیزیولوژیک تحریک شده توسط آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن وارده بر سیستم اعصاب مرکزی هستند که منجر به مرگ سلولی می شوند [۹].

هیت شوک پروتئین ۷۰، عضوی قابل القاء از خانواده هیت شوک پروتئین ها که پروتئین های استرس نیز نامیده می شوند بوده و در پاسخ به انواع مختلف استرس نظیر ایسکمی [۱] افزایش می یابد. بیشتر مطالعات خبر از نقش حفاظتی القای هیت شوک پروتئین ۷۰ در ایسکمی مغزی می دهند [۱۵].
 تحقیقات اخیر نشان داده اند که HSP70 ممکن است مستقیماً در مسیرهای مرگ سلولی نظیر آپوپتوز و نکروز مداخله نموده و همچنین ممکن است سبب تعدیل التهاب نیز گردد. [۱۶، ۴۱ و ۴۷]. عقیده بر این است که سنجش سطح HSP70 می تواند شاخصی از استرس التهابی بافت عصبی متعاقب ایسکمی و نیز نشانگر شدت استرس [۱۵] باشد.

مرگ سلولی متعاقب ایسکمی، شامل یک فاز حاد اولیه (عمدتاً مرگ نکروتیک) ناشی از سمیت سلولی بویژه به دلیل آسیب ایسکمیک و یک فاز تاخیری پیشرونده (عمدتاً مرگ آپوپتیک) ناشی از فعال شدن روند های التهاب و آپوپتوز بخصوص در فاز ری پرفیوژن می باشد [۹]. Caspase-3، به عنوان عامل نهایی روند مرگ آپتوز وابسته به کاسپاز می باشد، به طوریکه توسط فعال کردن دئوکسی ریبو نوکلئازها، موجب تکه تکه شدن DNA می شود. بنابراین مهار Caspase-3

HSP70 را به عنوان شاخصی از استرس بافت عصبی و نیز Caspase-3 فعال را به عنوان عضوی از پروسه مرگ سلولی آپوپتوتیک فعال شده در بافت نخاع کمری خرگوشهای تحت مطالعه، مورد مطالعه قرار دادیم.

مواد و روشها

مطالعه حاضر پس از تایید هیات "اخلاق در تحقیق" مرکز علوم اعصاب دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی به انجام رسید. تمام پروتکل های آزمایشی مطابق با دستور العمل های NIH در زمینه مراقبت و استفاده از حیوانات بودند. ۲۵ خرگوش سفید نر نژاد نیوزلند ۶-۷ ماهه با متوسط وزنی ۲-۳ کیلوگرم (تهیه شده از انستیتو پاستور تهران، ایران) جهت این مطالعه استفاده شدند. حیوانات در دمای متوسط 21°C و با دسترسی آزاد به آب و غذا (البته به استثنای ۱۲ ساعت قبل از جراحی که محروم از غذا بودند) نگهداری می شدند. خرگوشها توسط یک دوز عضلانی از کتامین (۵۰ میلی گرم / کیلو گرم) و زایلازین (۱۰ میلی گرم / کیلو گرم) بیهوش شده و در صورت لزوم کتامین را از طریق یک کاتتر وریدی در گوش به میزان ۱/۴ دوز اولیه، حین جراحی دریافت می کردند. حیوانات هوای اتاق را بدون کمک دستگاه تهویه (ونتیلاتور) استنشاق می کردند. دمای بدن آنها توسط یک پد جراحی گرماده در حدود 38°C حفظ می شد. پس از آماده سازی مقدمات اولیه جراحی، حیوان را به پهلوئی راست خوابانیده و برشی ۵ سانتی متر به موازات نخاع و از ناحیه زیر دنده ها در پهلوئی چپ حیوان ایجاد می شد. دسترسی به آئورت ابدومینال از مسیر خلف صفاقی و در ناحیه تحت شریان کلیوی، تا فوق دو شاخگی ایلیاک، صورت می گرفت. هپارین (۲۵۰ واحد بین المللی / کیلوگرم) وریدی حدود ۵ دقیقه قبل از بستن آئورت شکمی تزریق شده و سپس آئورت شکمی در ناحیه ۱ سانتی متر پایین تر از شریان کلیوی چپ توسط یک کلامپ (گیره) عروقی غیر آسیب رسان به مدت ۱۸ دقیقه مسدود می شد [۲۵]. در پایان این زمان گیره برداشته شده و برقراری جریان خون به صورت چشمی تایید می شد. سپس لایه های عضلات شکمی حیوان بخیه شده و پس از بیهوش آمدن حیوانات به قفس های خود برگردانده می شدند [۷].

در گروه درمان ($n=10$)، ۱۷-بتا-استرادیول سیبیونات

(۱ میلی گرم / کیلوگرم) (تهیه شده از Sigma)، که در روغن کنجد به عنوان حلال حل شده بود، به صورت عضلانی و ۳۰ دقیقه قبل از بستن آئورت، تجویز می شد. دوز استرادیول بر اساس دوز مصرف شده این عامل در مطالعه ای بر روی ایسکمی قلبی خرگوشها [۱۷] انتخاب شد. به حیوانات گروه ایسکمیک کنترل ($n=10$)، روغن کنجد (حلال) به صورت عضلانی و ۳۰ دقیقه قبل از بستن آئورت تزریق می شد. حیوانات گروه شم ($n=5$) تحت شرایط کاملاً یکسان با دو گروه نامبرده به استثنای دریافت دارو و حلال و نیز بستن رگ، قرار گرفتند. عملکرد نورولوژیک حیوانات در زمانهای ۶، ۲۴، ۴۸ ساعت پس از القای آسیب ایسکمی توسط فردی که هیچ گونه اطلاعی از گروههای آزمایش نداشت و بر اساس سیستم کمی کردن Tarlov (فاقد هیچگونه حرکتی در پاها: اسکور ۰، حرکات بسیار محدود در پاها: اسکور ۱، حرکت خوب در پاها اما عدم توانایی ایستادن روی پاها: اسکور ۲، قادر به ایستادن و راه رفتن روی پاها اما ناتوان در جهش نرمال: اسکور ۳، بهبود کامل: اسکور ۴) مورد ارزیابی قرار گرفت [۴۶].

پس از اتمام ارزیابی عملکرد نورولوژیک در زمان ۴۸ ساعت، حیوانات Euthanize (مرگ بی درد توسط کلروفورم) شدند و ناحیه L3-S1 از نخاع آنها سریعاً استخراج شد. نواحی L3-L5 از نخاع در محلول پارافمالدئید ۴٪ در بافر فسفات ۰/۱ مول/لیتر و در 4°C به مدت ۲ هفته جهت فیکس شدن بافت نگهداری شد. مابقی بافت نخاع ابتدا در نیتروژن مایع فریز شده و سپس در -80°C جهت بررسی های وسترن بلات نگهداری شد.

پس از پایان دوهفته زمان نگهداری بافت نخاع در پارافمالدئید ۴٪، نمونه توسط برنامه مناسب در دستگاه Tissue processor پروسس شده و سپس در پارافین بلوک گیری شدند. برش هایی با ضخامت ۵μm از این بلوک ها تهیه و با روش همتوکسیلین-اتوزین رنگ آمیزی شدند. ارزیابی های هیستوپاتولوژیک توسط همکاری که اطلاعی از گروههای آزمایشی نداشت و با کمک میکروسکوپ نوری صورت گرفت. نورونهای حرکتی نرمال در شاخ قدامی نخاع (در بخش قدامی خطی که از کانال مرکزی نخاع و به صورت عمود بر شکاف میانی قدامی می گذرد) برای هر حیوان شمارش و میانگین آنها محاسبه شد. سلول هایی با سیتوپلاسم اتوزینوفیلی گسترده که

(Porablot Macherey-Nagel Germany) منتقل شدند. پس از انتقال، غشا در محلول TBST (۲۰ میلی مول/لیتر Tris base با PH=7.6، ۱۳۷ میلی مول/لیتر NaCl، ۰.۰۵٪ Tween20) حاوی ۲٪ شیر خشک بدون چربی جهت پیشگیری از اتصال آنتی بادی ها به نواحی غیر اختصاصی، غوطه ور شدند. سپس این غشاهای در مجاورت با آنتی بادی اولیه در ۴°C و به مدت ۱۸ ساعت قرار گرفتند. آنتی بادی های اولیه مصرفی عبارت بودند از:

1/1500 Mouse HSP70 monoclonal Ab (Strengen, C92F3A-5)

1/1000 Rabbit Caspase-3 polyclonal Ab (Calbiochem, 235412)

0/5 mg/ml Mouse β -actin monoclonal Ab (Biovision, 3598-100)

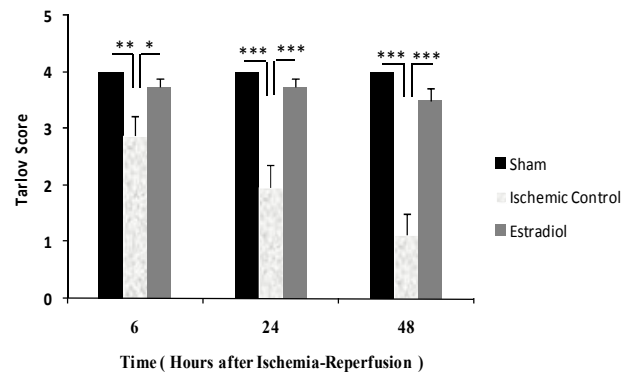
پس از شستشو با TBST، غشاهای با Ab های ثانویه دردمای اتاق و به مدت ۹۰ دقیقه مجاور شدند. آنتی بادی های ثانویه عبارت بودند از:

1/10000 Rabbit IgG-HRP-Linked Ab (Cell Signaling)

1/10000 Mouse IgG-HRP-Linked Ab (Cell signaling)

سپس غشاهای مجدداً با TBST شسته شده و در نهایت باندهای پروتئینی بروی فیلم های عکاسی و با کمک کیت ECL (Amersham) ظاهر گشتند. پروتئین های HSP70، Caspase-3 و نیزبتا-اکتین (به عنوان کنترل) به ترتیب در نواحی ۷۰، ۱۷ و ۴۴ کیلو دالتون شناسایی شدند. فیلم ها اسکن شده و توسط نرم افزار Imag J کمی شدند.

تفاوت میان گروهها در آزمایشات وسترن بلات و هیستوپاتولوژیک توسط ANOVA یکطرفه و سپس Post hoc Tukey HSD و در آزمایشات نورولوژیک توسط Mann-Witney U test در SPSS 16.0، مورد بررسی قرار گرفتند. داده ها بصورت Mean \pm SEM ارائه شده و $P < 0.05$ از لحاظ آماری معنی دار تلقی شد.

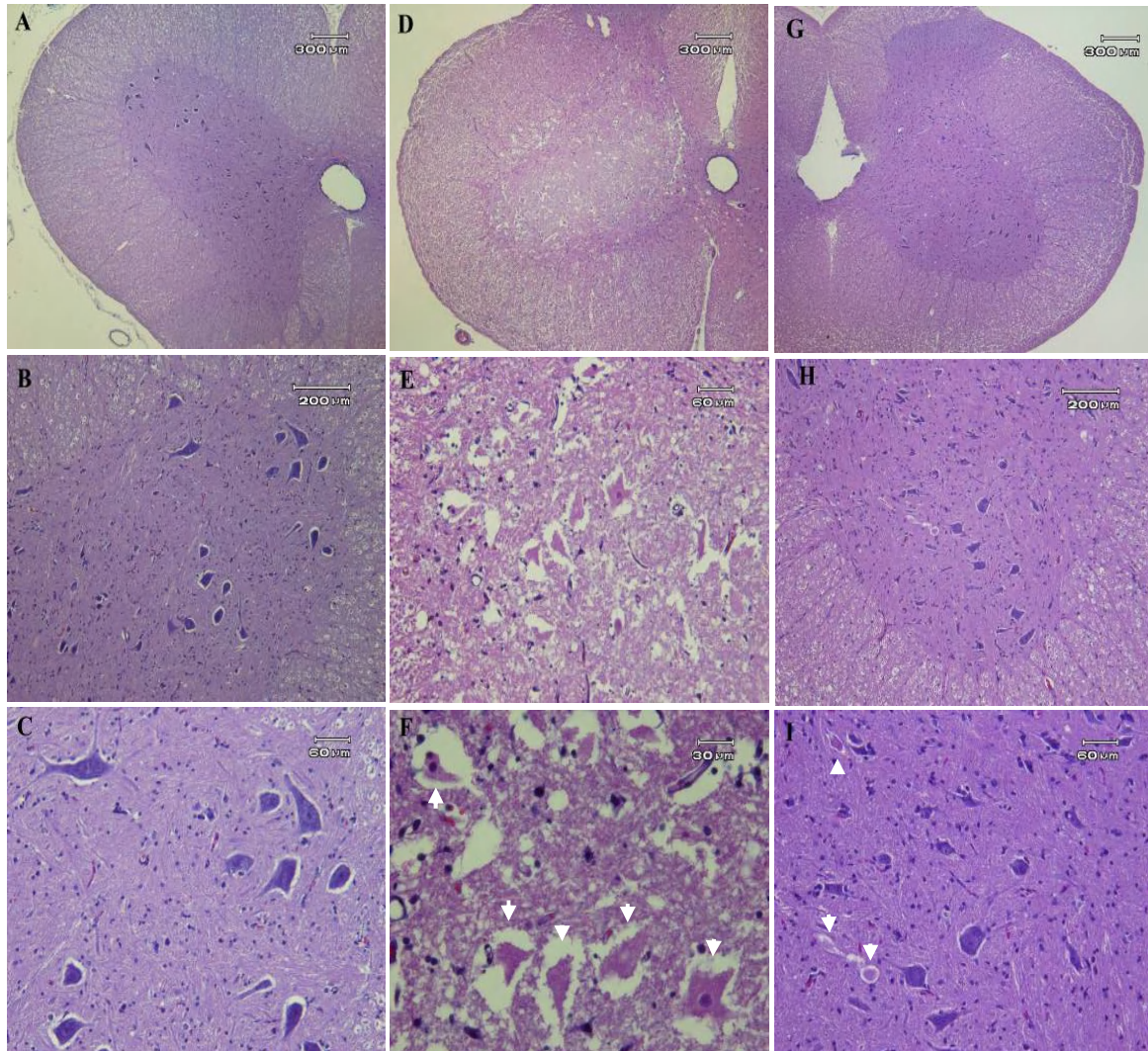

شکل ۱- تغییرات اسکور Tarlov در هر مقطع زمانی. تجویز استرادیول نه تنها موجب حفاظت عملکرد نورولوژیک حیوانات در قیاس با گروه ایسکمیک کنترل در هر مقطع زمانی گشت، بلکه همچنین سبب پیشگیری از روند پیشرونده اختلال عملکرد نورولوژیک در عرض ۴۸ ساعت مطالعه حاضر شد. داده ها به صورت Mean \pm SEM ارائه شده اند. آنالیز آماری Mann-Witney U test ($P < 0.05$, $**P < 0.01$, $***P < 0.001$)

هسته و اجسام نیسل خود را از دست داده بودند به عنوان "سلولهای مرده" و سلولهایی که توزیع یکنواخت از اجزای بازوفیل سلولی نظیر اجسام نیسل را با حفظ هسته و ساختار سلول بروز می دادند به عنوان "سلول های زنده" لحاظ می شدند [۲۸].

جهت بررسی تغییرات بیان پروتئین های HSP70 و Caspase-3، آنالیز وسترن بلات بر بخش کمری بافت نخاع حیوانات تحت مطالعه صورت گرفت. نمونه های بافتی در یک بافر لیز کننده (۱/۰ مول/لیتر NaCl، ۰/۰۱ مول/لیتر Tris-Hcl با PH=۷/۵، ۱ میلی مول/لیتر EDTA و کوکتیل مهار کننده های پروتئاز) هموژن شده و سپس بافت های هموژن شده در ۴°C و ۱۰۰۰g به مدت ۳۰ دقیقه سانتریفوز شدند.

سوپرناتانت های حاصله به عنوان نمونه های حاوی کل پروتئین های سلولی مورد استفاده قرار گرفتند. غلظتهای پروتئینی هر نمونه مطابق روش برادفورد تعیین شدند [۳]. منحنی های استاندارد با آلبومین سرم گاوی رسم شدند. جهت الکتروفورز SDS-PAGE، نمونه های پروتئینی در ۱۰۰°C و در محلول SDS ۲/۵ درصد و بتا-مرکاپتواتانول ۵٪ جوشانده شده و میزانی معادل ۶۰ میکروگرم از پروتئین کل هر نمونه بر روی ژل های پلی اکریلامید ۱۲/۵ درصد لود و الکتروفورز شدند. پروتئین های مجزا شده از روی ژل، توسط یک بافر انتقال شامل ۲۰ میلی مول/لیتر Tris-Hcl (PH=۷/۵)، ۱۵۰ میلی مول/لیتر گلاسیسین و متانول ۲۰٪، بر روی غشاهای نیتروسولوز

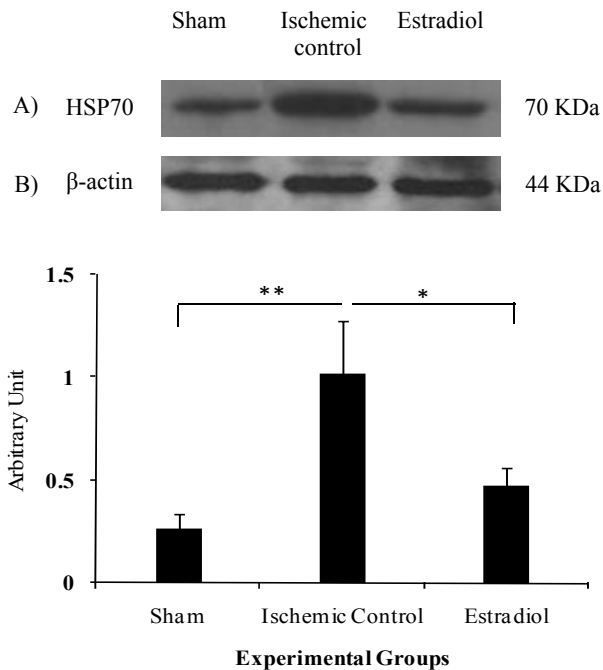
شکل ۲- یافته های هیستوپاتولوژیک شاخ قدامی بخش کمری نخاع که در زمان ۴۸ ساعت پس از القای ایسکمی استخراج و باهماتوکسیلین-ئوزین رنگ آمیزی شدند. (A-C) بزرگنماییهای مختلف از ظاهر نرمال نورونها در حیوانات گروه شم. (D-F) مقطع کمری خرگوش فلجی در گروه ایسکمیک کنترل با پاراپلژی (Tarlov score= 0) که نشانگر بافت نکروتیک و تخریب شدید نورونها که به صورت تخریب نورونی انورینوفیلیک گسترده و از دست رفتن اجسام نیسل (فلش ها) بارز است، می باشد. (G-I) ظاهر تقریباً نرمال شاخ قدامی مقطع کمری نخاع خرگوشی در گروه استرادیول با عملکرد نورولوژیک نرمال (Tarlov score=4) یکپارچگی بافت نخاعی و همچنین اکثر نورونهای حرکتی در مقابل آسیب ایسکمی-ریپرفیوژن حفظ شده و تنها تعداد بسیار محدودی از نورونهای مرده در این مقطع قابل رویت هستند (فلش ها).

یافته‌ها

ساعت در گروه ایسکمیک کنترل بارز بوده در حالیکه استرادیول به صورت چشمگیری سبب پیشگیری از این الگوی تخریبی پیشرونده شد. هیچ علامتی از تخریب نخاعی در برش های رنگ آمیزی شده با هماتوکسیلین-ئوزین حیوانات گروه شم مشاهده نشد (شکل ۲، A-C).

در اکثر خرگوشهای گروه ایسکمیک کنترل، برش های هیستوپاتولوژیک حاکی از کاهش شدید تعداد نورونهای سالم و تخریب نورونی گسترده که واکوتلاسیون جسم خاکستری و تخریب نورونی انورینوفیک به همراه از دست رفتن اجسام نیسل و هسته در این نورونها رادر برداشت، بودند (شکل ۲، D-F).

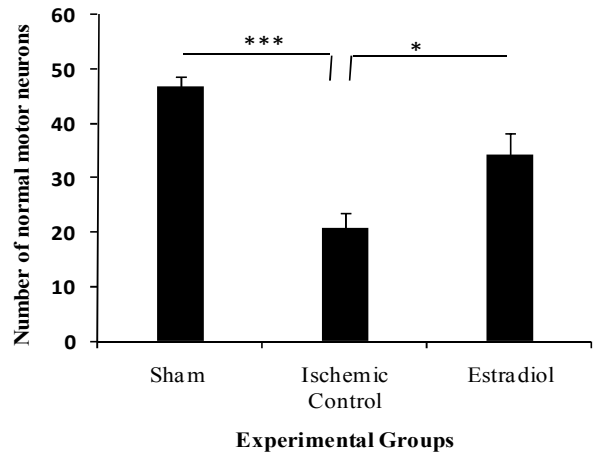
شکل ۱ بیانگر نتایج ارزیابی نورولوژیک همه گروهها در زمانهای ۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از ایسکمی می باشند. خرگوشهای گروه شم هیچ گونه اختلال عملکرد نورولوژیک را در عرض ۴۸ ساعت مطالعه بروز ندادند. بهبود معنی داری در عملکرد حرکتی پاهای خرگوشهای دریافت کننده استرادیول در قیاس با حیوانات گروه ایسکمیک کنترل مشاهده شد. (به ترتیب $P < 0.05$ ، $P < 0.001$ و $P < 0.001$ برای هر مقطع زمانی). روند پیشرونده اختلال عملکرد نورولوژیک در عرض ۴۸

شکل ۴- آنالیز وسترن بلات گروه‌های آزمایش جهت تعیین اثر استرادیول بر HSP70 در بافت نخاع کمری استخراج شده در زمان ۴۸ ساعت پس از آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن. (A) باندهای ایمونوبلات HSP70 و بتا-اکتین مربوطه در هر گروه آزمایش. (B) دانسیته نسبی (دانسیته باند β-actin/ دانسیته باند HSP70) باندهای ایمونوبلات نیز ارائه شده اند. بارها نشانگر SEM ± Mean می باشند، * $p < 0.05$ ، ** $p < 0.01$ ، Oneway ANOVA.

نتایج هیستوپاتولوژیک نزدیک به نرمال حیوانات تحت مطالعه، موید این اثر حفاظتی بودند. تجویز استرادیول، همچنین سبب کاهش معنی دار سطح پروتئین های HSP70، Caspase-3 در نخاع های محافظت شده علیه آسیب ایسکمی - ری پرفیوژن گشت.

هیت شوک پروتئین ها مجموعه ای از پروتئین ها هستند که در سلولهایی که مجاور با انواع مختلفی از استرس نظیر تروما [۴] و ایسکمی [۳۹] می باشند، افزایش می یابند. HSP70 نیز یک ملکول چاپرون نورونی است که القای آن در شرایط ایسکمی و التهابی نظیر افزایش سطحی از HSP70 که ما در بافت نخاع حیوانات گروه ایسکمی کنترل این مطالعه مشاهده کردیم، به اثبات رسیده است [۸، ۳۵]. در واقع گزارشات محدودی در زمینه ارتباط میان استرادیول و HSP70 در مغز وجود دارد که این گزارشات حتی در نخاع کمتر می باشند. درحالیکه برخی مطالعات در قلب اشاره به اثرات مهاری استرادیول بر بیان پروتئین HSP70 دارند [۴۰]، اکثر مطالعات

شکل ۳ - تعداد نورونهای حرکتی نرمال به طور معنی داری در گروه ایسکمی کنترل در قیاس با گروه شم کاهش یافت و پیش درمانی با استرادیول سبب حفاظت قابل توجه نورونهای حرکتی نرمال در مقابل آسیب ایسکمی گشت (Mann-Witney U test , Tukey HSD; * $p < 0.05$, *** $p < 0.001$)

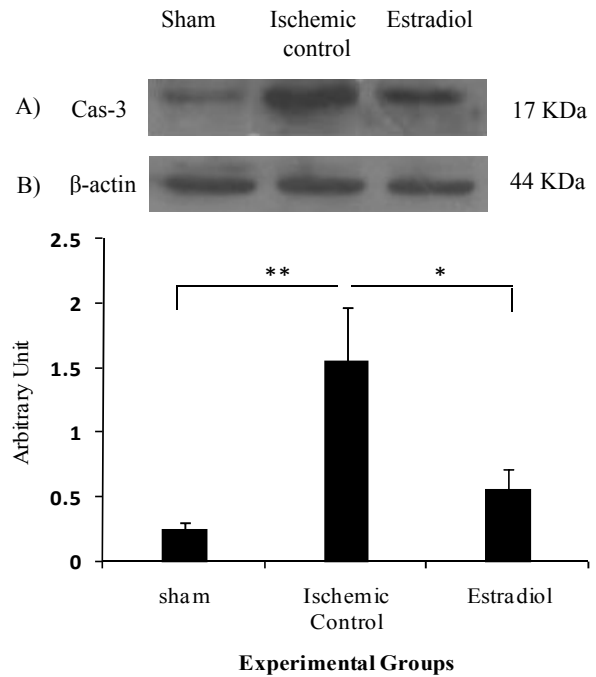
برش های نخاع خرگوشهای گیرنده استرادیول پیش از آسیب ایسکمی، بهبود معنی داری را در ظاهر هیستوپاتولوژیک نشان می دادند (شکل ۲، G-I).

تعداد نورونهای حرکتی نرمال در شاخ قدامی نخاع حیوانات گروه ایسکمی کنترل، کاهش قابل توجهی در قیاس با گروه شم داشت (شکل ۳، $P < 0.001$). استرادیول اگر نه به طور کامل، اما تا حد معنی داری، سبب حفاظت نورونهای حرکتی نرمال حیوانات در قیاس با گروه ایسکمی کنترل گشت (شکل ۳، $P < 0.05$). شکل های ۴ و ۵ به ترتیب نتایج آنالیز وسترن بلات بیان پروتئین های HSP70، Caspase-3 فعال را ارائه میدهند. آسیب ایسکمی - ریپرفیوژن نخاعی سبب افزایش بیان پروتئین های HSP70، Caspase-3 فعال در گروه ایسکمی کنترل و در قیاس با گروه شم گشت ($P < 0.01$). در حالیکه تجویز استرادیول، به کاهش معنی دار بیان این پروتئین ها در قیاس با گروه ایسکمی کنترل انجامید ($P < 0.05$).

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان دادند که تجویز ۱ میلی گرم / کیلو گرم ۱۷-بتا- استرادیول به خرگوشهای نر و قبل از القای آسیب ایسکمی سبب حفاظت نخاع این حیوانات در مقابل آسیب ایسکمی - ریپرفیوژن می گردد که بهبود عملکرد نورولوژیک و

نظر می رسد که استرادیول از طریق مسیرهای مختلف دیگری سبب حفاظت نورونی و کاهش کلی وضعیت استرس بافتی و در نتیجه کاهش سطح HSP70، به عنوان نشانگری از استرس سلولی و بافتی، در قیاس با گروه ایسکمیک کنترل گشته است. قطعاً طراحی مطالعات دیگری جهت روشن ساختن مکانیزم های دیگر اثر استرادیول در این مدل ایسکمی مورد نیاز هستند. علیرغم عدم پاسخدهی مناسب بافت های خرگوش به بسیاری از تستهای ردیابی کننده آپوپتوز [۵] در مطالعه حاضر ما موفق به اندازه گیری سطح پروتئین caspase-3 فعال به عنوان جزئی از اجزای مسیر فعال شده مرگ سلولی آپوپتوتیک گشتیم. پروتئین Caspase-3 فعال بطور معنی داری در بافت نخاع حیوانات گروه ایسکمیک کنترل در قیاس با گروه شم افزایش یافت. مطالعات نشان داده است که الگوی تخریبی پیشرونده عملکرد نورولوژیک در طول زمان و متعاقب آسیب ایسکمی - ریپرفیوژن، در واقع ناشی از آسیب ثانویه نخاعی و مرگ نورونی تأخیری بویژه در فاز ریپرفیوژن و غالباً به دلیل سمیت عصبی ناشی از التهاب و آپوپتوز می باشد [۳۲، ۳۸]. در مطالعه ما استرادیول نه تنها سبب کاهش سطح caspase-3 فعال در نخاع گشت بلکه همچنین به پیشگیری از آسیب بافتی و نورونی گسترده و نیز الگوی تخریبی پیشرونده عملکرد نورولوژیک در این حیوانات در مقایسه با گروه ایسکمیک کنترل انجامید. این نتایج در راستای یافته های مطالعاتی هستند که توانایی استرادیول در کاهش caspase-3 و مرگ سلولی آپوپتوتیک در ایسکمی مغزی [۲۰] و آسیب های تروماتیک نخاعی [۴۸] را به اثبات رسانده اند. در جمع بندی نهایی با استناد به یافته های رفتاری، هیستوپاتولوژیک و وسترن بلات این مطالعه، می توان استرادیول را کاندیدایی مناسب، با توانایی پیشگیری از آسیب های ایسکمیک - ری پرفیوژن نخاعی از طریق متاثر ساختن مسیرهای مختلف دخیل، لحاظ کرده و آن را به عنوان یک عامل بالقوه محافظت کننده نورونی با قابلیت پیشگیری از اختلال عملکرد نورولوژیکی که پس از جراحیهای آنوریسم آئورت توراکواپدومینال دیده می شود، معرفی نمود.

شکل ۵- آنالیز وسترن بلات گروههای آزمایش جهت تعیین اثر استرادیول بر Caspase-3 فعال در بافت نخاع کمری استخراج شده در زمان ۴۸ ساعت پس از آسیب ایسکمیک - ریپرفیوژن. (A) باندهای ایمونوبلات Caspase-3 و بتا-اکتین مربوطه در هر گروه آزمایش. تغییرات بیان جز ۱۷ کیلو دالتونی Caspase-3 فعال مورد ملاحظه قرار گرفته است. (B) دانسیته نسبی (دانسیته باند β -actin / دانسیته باند Caspase-3) ایمونوبلات نیز ارائه شده اند. بارها نشانگر Mean \pm SEM می باشد، * $p < 0.05$ ، ** $p < 0.01$; Oneway ANOVA.

در CNS بر القای HSP70 در پاسخ به استرادیول گواهی می دهند [۴۸] عقیده بر این است که القای هیت شوک پروتئینها از مکانیزم های مهم دخیل در حفاظت القاء شده علیه ایسکمیک و انواع آسیبهای دیگر مغزی توسط استرادیول می باشد [۲۲]. اثرات حفاظتی HSP70 را میتوان به پیشگیری از تخریب ساختار پروتئین ها، بازسازی مجدد پروتئین های تخریب شده، تعدیل التهاب و تداخل با مسیرهای مرگ سلولی نظیر آپوپتوز و نکروز نسبت داد [۱۶، ۲۷ و ۴۱]. نکته جالب در مطالعه ما این بود که سطح HSP70 در بافت نخاع حیوانات دریافت کننده استرادیول قبل از القای ایسکمیک، در قیاس با حیوانات گروه ایسکمیک کنترل، افزایش نیافت. این نتایج ظاهراً مشابه نتایج حاصله از مطالعه Nilsen و همکارانش در ۲۰۰۷ می باشد. آنها گزارش کردند که استرادیول از طریق کاهش رادیکالهای آزاد اکسیژن نقش نوروپروتکتیو در مغز ایفا کرده و در نتیجه کاهش کلی وضعیت استرس بافتی، سطح HSP70 در پاسخ به استرادیول کاهش داشته است [۲۹]. در مطالعه ما نیز چنین به

References

- [1] Abe K., Tanzi RE, Kogure K, Induction of HSP70 mRNA after transient ischemia in gerbil brain. *Neurosci Lett* 125 (1991) 166-8.
- [2] Barone FC, Feuerstein GZ, Inflammatory mediators and stroke: new opportunities for novel therapeutics. *J Cereb Blood Flow Metab* 19 (1999) 819-834.
- [3] Bradford MM, A rapid and sensitive method for the quantification of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Anal Biochem* 72 (1976) 248-254.
- [4] Brown IR, Rush S, Ivy GO, induction of a heat shock gene at the site of tissue injury in the rat brain. *Neuron* 2 (1989) 1559-64.
- [5] Cassada DC, Tribble CG, Laubach VE. Et al, An adenosine A2A agonist, ATL-146e, reduces paralysis and apoptosis during rabbit spinal cord reperfusion. *J Vasc Surg* 34 (2001) 482-8.
- [6] Chaovipoch P, Jelks KA, Gerhold LM, West EJ, Chongthammakun S, Floyd CL, 17- β -Estradiol is protective in spinal cord injury in post- and premenopausal rats. *J Neurotrauma* 23 (2006) 830-52.
- [7] Chen S, Xiong L, Wang Q, Sang H, Zhu Z, Dong H, Lu Z, Tetramethylpyrazine attenuates spinal cord ischemic injury due to aortic cross-clamping in rabbits. *BMC Neurol* 17 (2002) 1-6.
- [8] Cizkova D, Carmel JB, Yamamoto K, Kakinohana O, Sun D, Hart Rp, Marsala M, Characterization of spinal HSP72 induction and development of ischemic tolerance after spinal ischemia in rats. *Exp Neurol* 185 (2004) 97-108.
- [9] De Haan P, Kalkman CJ, Jacobs MJHM, Pharmacologic neuroprotection in experimental spinal cord ischemia. *J Neurosurg Anesthesiol* 13 (2001) 3-12.
- [10] Didenko VV, Ngo H, Minchew CL, Boudreaux DJ, Widmayer MA, Baskin DS, Caspase-3-dependent and -independent apoptosis in focal brain ischemia. *Mol Med* 8 (2002) 347-52.
- [11] Dirnagl U, Iadecola C, Moskowitz MA, Pathobiology of ischemic stroke: an integrated view. *Trends Neurosci* 22 (1999) 391-397.
- [12] Donnelly DJ, Popovich PG, Inflammation and its role in neuroprotection, axonal regeneration and functional recovery after spinal cord injury. *Exp Neurol* 209 (2008)
- [13] Ehrlich M, Knolle E, Ciovic R. et al, Memantine for prevention of spinal cord injury in a rabbit model. *J Thorac Cardiovasc Surg* 117 (1999) 285-291.
- [14] Gharagozloo F, Larson J, Dausmann MJ, Neville RF Jr, Gomes MN, Spinal cord protection during surgical procedures in the descending thoracic and thoracoabdominal aorta: *review of current techniques*. *Chest* 109 (1996) 799-809.
- [15] Giffard RG, Han RUQ, Emery JF, Duan ML, Pittet JF, Regulation of apoptotic and inflammatory cell signaling in cerebral ischemia- the complex roles of heat shock protein 70. *Anesthesiology* 109 (2008) 339-348.
- [16] Giffard RG, Yenari MA many mechanisms for HSP70 protection from cerebral ischemia. *J Neurosurg Anesthesiol* 16 (2004) 53-61.
- [17] Hale SL., Birnbaum Y, Kloner RA Estradiol, administered acutely, protects ischemic myocardium in both female and male rabbits. *J Cardiovasc Pharmacol Ther.* 2 (1997) 47-52.
- [18] Hurn PD, Macrae IM, Estrogen as a neuroprotectant in stroke. *J Cereb Blood Flow Metab* 20 (2000) 631-652.
- [19] Jia J, Guan D, Zhu W, Alkayed NJ, Wang MM, Hua Z, Xu Y, Estrogen inhibits Fas-mediated apoptosis in experimental stroke. *Exp Neurolog* 215(2009) 48-52.
- [20] Jover T, Tanaka H, Caldeone A, Oguro K, Bennett MVL, Etgen AM, Zukin RS, Estrogen protects against global ischemia-induced neuronal death and prevents activation of apoptotic signaling cascades in the hippocampal CA1. *J Neurosci* 22(2002) 2115-2124.
- [21] Lewen A, Matz P, Chan PH, Free radical pathway in CNS injury. *J Neurotrauma* 17 (2000) 871-890.
- [22] Lu A, Ran RQ, Clark J, Reilly M, Nee A, Sharp FR, 17- β -Estradiol induces heat shock proteins in brain arteries and potentiates ischemic heat shock protein induction in glia and neurons. *J Cereb Blood Flow Metab* 22(2002) 183-195.
- [23] Marsala M, Sorkin LS, Yaksh TL, Transient spinal ischemia in rat: characterization of spinal cord blood flow, extracellular amino acid release, and concurrent stopathological damage. *J Cereb Blood Flow Metab* 14(1994) 604-614.
- [24] Matsushita K, Wu Y, Qiu J, Lang-Lazdunski L, Hirt L, Waerber C, Hayman BT, Yuan J, Moskowitz MA, Fas

- receptor and neuronal cell death after spinal cord ischemia. *J Neurosci* 20 (2000) 6879-6887.
- [25] Moore WM, Jr, Hollier LH, The influence of severity of spinal cord ischemia in the etiology of delayed-onset paraplegia. *Ann Surg*. 213 (1991) 427-432.
- [26] Moosmann B, Behl C, The antioxidant neuroprotective effects of estrogens and phenolic compounds are independent from their estrogenic properties. *Proc Natl Acad Sci USA*. 96 (1999) 8867-8872.
- [27] Mosser DD, Morimoto RI, Molecular chaperones and the stress of oncogenesis. *Oncogene* 23(2004) 2907-2918.
- [28] Mutch WAC, Graham MR, Halliday WC, Teskey JM, Thomson IR, Paraplegia following thoracic aortic cross-clamping in dogs. No difference in neurological outcome with a barbiturate versus isoflurane. *Stroke* 24 (1993) 1554-60.
- [29] Nilsen J, Irwin RW, Gallaher TK, Brinton RD, Estradiol in vivo regulation of brain mitochondrial proteome. *J Neurosci* 27(2007) 14069-14077.
- [30] Ohtake H, Urayama H, Katada S, Tamura M, Kawasuji M, Watanabe Y, Prevention of spinal cord ischemia by selective intercostals arterial infusion of prostaglandin E1. *J Vasc Surg* 28(1998) 301-307.
- [31] Olazabal UE, Pfaff DW, Mobbs CV, Sex differences in the regulation of heat shock protein 70 KDa and 90 KDa in the rat ventromedial hypothalamus by estrogen. *Brain Res* 596(1992) 311-314.
- [32] Papakostas JC, Matsagas MI, Toumpoulis IK. Et al, evolution of spinal cord injury in a porcine model of prolonged aortic occlusion. *J Surg Res* 133(2006) 159-166.
- [33] Parente L, Perretti M, Advances in the pathophysiology of constitutive and inducible cyclooxygenases. Two enzymes in the spotlight. *Biochem Pharmacol* 65 (2003) 153-159.
- [34] Peppelenbosch N, Cuypers PW, Vahl AC, Vermassen F, Buth J, Emergency endovascular treatment for ruptured abdominal aortic aneurysm and the risk of spinal cord ischemia. *J Vasc Surg* 42 (2005) 608-614.
- [35] Rajdev S, Hara K, Kokubo Y, Mestrl R, Dillmann W, Weinstein PR, Sharp FR, Mice overexpressing rat heat shock protein 70 are protected against cerebral infarction. *Ann Neurol* 47(2000) 782-791.
- [36] Rau SW, Dubal DB, Bottner M, Gerhold LM, Wise PM, Estradiol attenuates programmed cell death after stroke-like injury. *J Neurosci* 23 (2003) 11420-11426.
- [37] Ritz MF, Hausmann ON, Effect of 17- β -Estradiol on functional outcome and release of cytokines, astrocyte reactivity and inflammatory spreading after spinal cord injury in male rats. *Brain Res* 1203 (2008) 177-188.
- [38] Sakurai M, Hayashi T, Abe K, Sudahiro M, Tabayashi K, Delayed and selective motor neuron death after transient spinal cord ischemia: A role of apoptosis? *J Thorac Cardiovasc Surg* 115 (1998a) 1310-1315.
- [39] Sakurai M, Hayashi T, Abe K, Aoki M, Sadahiro M, Tabayashi K, Enhancement of heat shock protein expression after transient ischemia in the preconditioned spinal cord of rabbits. *J Vasc Surg* 27(1998b) 720-5.
- [40] Shinohara T, Takahashi N, Ooie T, Ichinose M, Hara M, Yonemochi H, Saikawa T, Yoshimatsu H, Estrogen inhibits hyperthermia-induced expression of heat-shock protein 72 and cardioprotection against ischemia/reperfusion injury in female rat heart. *J Mol Cell Cardiol* 37 (2004) 1053-1061.
- [41] Sun Y, Ouyang YB, Xu L, Chow AM, Anderson R, Hecker JG, Giffard RG, The carboxyl-terminal domain of inducible HSP70 protects from ischemic injury in vivo and in vitro. *J Cereb Blood Flow Metab* 26 (2006) 937-50.
- [42] Sunday L, Tran MM, Krause DN, Duckles SP, Estrogen and progesterons differentially modulate vascular proinflammatory factors. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 291(2006) E261-7.
- [43] Svensson LG, Richards E, Coull A, Rogers G, Fimmel CJ, Hinder RA, Relationship of spinal cord blood flow to vascular anatomy during thoracic aortic cross-clamping and shunting. *J Thorac Cardiovasc Surg* 91(1986) 71-8.
- [44] Svensson LG, New and future approaches for spinal cord protection. *Semin Thorac Cardiovasc Surg* 9 (1997) 206-2.
- [45] Symbas PN, Pfaender LM, Drucker MH, Lester JL, Gravanis MB, Zacharopoulos L, Cross-clamping of the descending aorta. Hemodynamic and neurohumoral effects. *J Thorac Cardiovasc Surg* 85(1983) 300-5.
- [46] Wisselink W, Money SR, Crockett DE, Nguyen JH, Becker MO, Farr GH, Hollier LH, Ischemia-reperfusion injury of the spinal cord: protective effect of the hydroxyl radical scavenger dimethylthiourea. *J Vasc*

- Surg* 20 (1994) 444-491.
- [47] Yenari MA, Liu J, Zheng Z, Vexler ZS, Lee JE, Giffard RG, Antiapoptotic and anti-inflammatory mechanisms of heat-shock protein protection. *Ann N Y Acad Sci.* **1053**(2005) 74-83.
- [48] Yune TY, Kim SJ, Lee SM, Lee YK, OH YJ, Kim YG, Markelonis GJ, OH TH, Systemic administration of 17- β -Estradiol reduces apoptotic cell death and improves functional recovery following traumatic spinal cord injury in rats. *J Neurotrauma* 21 (2004) 293-306.